

něný podle osobních spisů od roku 1894 počínajíc vždy službu bezvadně, velmi svědomitě a pilně zastával a nikdy nebyl kárně trestán, a že se úplně přiznal ke kárným pokleskům, z nichž je viněn, kotvícím v podstatě v přílišné důvěřivosti ve spolehlivost kancelářského úředníka, o němž kárný nález sám zjišťuje, že si počínal s obzvláštní rafinovaností. Nejsou tu tedy předpoklady, by obdobou bylo použito trestu podle oněch přísných opatření, jež na mysli má § 6 b) druhý odstavec zák. 46/1868. Odvolání jest však v právu, pokud označuje trest uložený obviněnému i při použití § 6 a) cit. zák. za příliš nízký. Obviněnému přitěžuje, že porušil povinnosti úřadem mu uložené v několika směrech; že se tak dalo po celou řadu let, a že z poklesků obviněného vzešla státu i soukromým osobám značná škoda. K těmto četným a závažným přitěžujícím okolnostem nepřihlížel kárný soud postačitelnou měrou, vyměřiv obviněnému zmenšení pense, jež ve svém celkovém výsledku nedosahuje ani 1.000 Kč, a není přiměřený stupni a tíži kárného zavinění. Bylo proto v těchto mezích odvolání vrchního státního zastupitelství vyhověti a vzhledem k důležitosti a k závažnosti těchto přitěžujících okolností, ovšem s druhé strany též s ohledem na okolnosti polehčující a na rodinné poměry obviněného podle obdoby druhého odstavce § 6 a) zák. čís. 46/1868 zvýšiti trest úměrně zavinění obviněného; jak se stalo.

Čís. 141 dis.

Poškození cti a vážnosti stavu, nabízel-li advokát bez plné moci a bez příkazu, formou obvyklou u provisiích sprostředkovatelů, litografovanými oběžníky bez udání mandantů reality ku prodeji, hledal společníky a finančníky, takže mohl vzbuditi u adresátů domněni, že se zabývá sprostředkovatelskými obchody za provisi, a zavazoval-li se také přihlásivším se zájemníkům za provisi opatřiti úvěr.

Porušení povinností povolání a poškození cti a vážnosti stavu, učinil-li advokát se svým koncipientem úmluvu o společném provozování advokacie pod svou záštitou s tím, že režii z větší části přesunul na koncipienta, a odpíral-li převzítí zodpovědnost v právních věcech koncipientem vedených.

Byl-li prohlášen kárný nález, jímž obviněnému uložen peněžité trest, není přípustné změnití výrok o trestu novým usnesením kárné rady; stalo-li se tak, jde o zmatečnost kárného nálezu ve výroku o trestu.

(Rozh. ze dne 19. listopadu 1931, Ds I 15/31.)

Kárná rada pro advokáty a kandidáty advokacie v Čechách uznala po ústním líčení podle obžalovacího usnesení ze dne 29. prosince 1930 a ze dne 9. února 1931 obviněného advokáta vinným kárným přechinem: a) poškození cti a vážnosti stavu, jehož se dopustil tím, že jednak bez plné moci a bez příkazu, formou obvyklou u provisiích sprostředkovatelů nabízel litografovanými oběžníky bez udání mandantů reality ku prodeji, hledal společníky a finančníky, takže mohl vzbuditi

u adresátů domnění, že se zabývá obchody sprostředkovatelskými za provisi, a že se také se svým bratrem, realitním sprostředkovatelem, na inserát přihlásivším se zájemníkům zavazoval za provisi opatřiti úvěr; b) porušení povinností povolání a poškození cti a vážnosti stavu, jehož se dopustil tím, že učinil se svým koncipientem Dr. P-em úmluvu o společném provozování advokacie pod záštitou obviněného s tím, že režii z větší části přesunul na svého koncipienta Dr. P-a, a že odpíral převzítí zodpovědnost v právních věcech jeho koncipientem Dr. P-em vedených, odvolává se na to, že jde o osobní záležitosti Dr. P-e, a odsoudil obviněného k trestu peněžité pokuty 500 Kč.

D ů v o d y:

Kárná rada má za prokázáno, že z advokátní kanceláře obviněného byly rozesílány s vědomím a za souhlasu obviněného různým osobám, neklientům, oběžníky, sepsané formou obvyklou u realitních sprostředkovatelů, jimiž obviněný nabízel jménem jednoho svého mandanta ke koupi jeho velkostatek ve výměře přes 4000 měř, dále chmelný velkostatek ve výměře 300 korců, nebo pronájem velkostatku, a též společenství na velkostatku s kapitálem 200 tisíc. Druhým oběžníkem nabízel se ke sprostředkování místa komerčního ředitele s platem 4.000 Kč měsíčně při vkladu 200.000 Kč, a dále, že jiný jeho mandant přijme společníka s 200 až 300.000 Kč. Oba oběžníky byly rozmnoženy na stroji. Jednání obviněný omlouvá tím, že oba tyto přípisů byly zaslány určitým adresátům, jeho známým, na podkladě všeobecné plné moci jemu dané a podle daného příkazu; jednání takové prý není advokátním řádem zakázáno. Podle tvrzení obviněného byl prý k tomu zmocněn především Josefem V-ou, máje k tomu (jak ve vyjádření obviněného uvedeno) plnou moc, a zároveň i ku provedení právnických prací s tím spojených. Svědek Josef V. nemohl býti slyšen, an jest neznámého pobytu; adresa nebyla obviněným uvedena; obviněný na jeho výslechu při ústním líčení netrval a nepředložil plnou moc; na kterou se ve svém vyjádření odvolával. I kdyby však obviněný takovou speciální plnou moc měl, nemohlo by to ospravedlňovati jednání obviněného, neboť jest podle názoru kárné rady se ctí a vážností stavu advokátního neslučitelné, by advokát, který jest po zákonu povolán k obstarávání právních věcí stran, přejímal zmocnění k vyhledávání kupitelů nemovitostí, a by takové příkazy plnil způsobem a formou obvyklou u realitních sprostředkovatelů, by svoji advokátskou činnost zaměňoval s činností realitního sprostředkovatele. I ku prodeji chmelného velkostatku měl prý obviněný speciální příkaz Frant. H-a a inž. Jaroslava H-a. Oba tito svědci pod přísahou vypověděli, že nikdy v této věci s obviněným nejednali, že ho ku prodeji statku nezmocnili; plnou moc mu nedali, že jednali jen s bratrem obviněného inž. Antonínem V-ou, který jest realitním sprostředkovatelem. Výpovědi ty považuje kárná rada za úplně věrohodné a nejsou nikterak oslabeny plnými mocemi, jež obviněný při ústním líčení předložil a jež jsou oběma řečenými svědky podepsány; ano není vyloučeno, že jméno obviněného

bylo do plných mocí buď vepsáno dodatečně, nebo že si svědci, podepisující inž. V-ovi, realitnímu sprostředkovateli, plné moci, nepovšimli, že v plných mocích jest uvedeno jméno obviněného Dr. V-y. Obviněný ani nepředložil kárné radě informaci, kterou si s oběma H-y sepsal a jim dal podepsati, což jest u advokátů obvyklé. V oběžníku se mluví dále o pronájmu řepného velkostatku se zámkem za 400 tisíc Kč, a že by prodávající vzal po případě společníka s kapitálem 200 tisíc. O těchto případech nenabídl obviněný žádné důkazy a nepředložil žádné doklady o tom, že měl k těmto nabídkám od svých mandantů zvláštní zmocnění. V případě druhého oběžníku, jímž se nabízí místo komerčního ředitele při vkladu 200.000 Kč, dovolával se obviněný svědectví Josefa K-a. Tento jako svědek pod přísahou však udal, že s obviněným v této věci nikdy osobně nejednal, nýbrž zase jen s jeho bratrem inž. V-ou. Obviněný měl sice K-ovou plnou moc, ta však mu byla vydána za účelem provedení jeho vyrovnacího řízení, ne však pro vyhledávání komerčního ředitele s vkladem. Také v případě Frant. P-a byla podle jeho svědecké výpovědi plná moc tímto svědkem podepsána inž. V-ovi, který ho poukázal do kanceláře obviněného, s nímž má společnou kancelář, a kdež P. zaplatil 1000 Kč proti potvrzení, že se inž. V. a Dr. V. zaručili za opatření úvěr 200 tisíc Kč, kromě toho byla sjednána paušální odměna 2000 Kč a 1—2% ze zaopatřeného úvěru. Tím obviněný budil zdání, že se svým bratrem, sprostředkovatelem za provisi opatřuje úvěr. Advokátní stav jest zákonem úplně postaven na roveň stavu soudcovskému. Podobně jako soudce musí i advokát dbáti cti a vážnosti svého stavu. Obviněný jako dlouholetý soudní rada měl příležitost obeznámiti se se stavem advokátním a musel si proto býti vědom toho, že advokacie jest povoláním, jemuž strany propůjčují důvěru a hájení svých zájmů podle zákona, nikoliv obchodní živností rovnou živnosti sprostředkovatelské, nikoliv veřejnou agencí, v níž by si advokát mohl prostřednictvím realitního sprostředkovatele klientelu zjednávat a důvěru v sebe stranám doporučovati. Že všeobecná plná moc, která ostatně byla podepsána za tak zvláštních okolností, opravňovala obviněného k všelikému jednání, nanejmé i k jednání sprostředkovatelskému, jak se obviněný mylně domnívá, o tom nemůže býti řeči. Jednání obviněného zakládá kárný přečin, jak jest v obžalovacím usnesení vymezen, a přečinem tím čest a vážnost advokátního stavu doznala újmy před očima všech těch, s nimiž obviněný takto po způsobu veřejných agentů jednal.

V druhém případě dává obžalovací usnesení obviněnému za vinu především, že učinil se svým koncipientem Dr. P-em úmluvu o společném provozování advokacie pod svojí záštitou. Podezření to považuje kárná rada za důvodné, an stěžovatel František S. ve stížnosti uvádí, že mu Dr. P. sám doznal, že ho Dr. V. jen kryje, an nemá dosud koncipientenskou praxi, a svědek slyšen byv pod přísahou udal dále, že Dr. P. prohlásil jemu a jeho manželce, že advokátní kancelář jest jeho, že místností najal a nájem z nich platí sám, což ostatně i obviněný doznal při ústním líčení, an se do místností Dr. P-em najatých a zařízených přestěhoval a ohledně činže mělo býti dodatečně súčtováno. Ohledně

činže z místností uvedl svědek inž. V., že nájem z nich platí Dr. V. To ovšem bylo v prosinci 1930, kdy Dr. P. u Dr. V-y již nebyl. Že v době, kdy Dr. P. u obviněného byl, platil nájemné obviněný, ani sám obviněný neřekl. Svědkyně Vlasta R-ová potvrdila, že některé věci vedl Dr. P. na svůj účet jako své osobní, čímž jest jeho krytí obviněným rovněž prokázáno. Personál platil Dr. P., tiskopisy a papíry platil Dr. P. Emil V. byl přijat do služeb Dr. P-em, ovšem, poněvadž Dr. P. byl přihlášen jako koncipient, musel býti V. přihlášen jako sollicitátor Dr. V-y. Podle svědectví tohoto svědka platil činži z kanceláře Dr. P., rovněž personál a jinakou režii. Kancelářské zařízení opatřil Dr. P. Také Dr. H-ému prohlásil Dr. V., že věc J.-S. jest věcí Dr. P-a, a týž měl dojem, že si Dr. P. pod patronací Dr. V-y vede věci na svůj účet. Z toho plyne, že větší část režie skutečně byla přenesena na Dr. P-a. Další závažnou okolností pro podezření krytí Dr. P-a obviněným jest, že, jak svědek Frant. S. pod přísahou udal, obviněný v červenci 1930 mu oznámil, že s Dr. P-em nemá nic společného, že od něho nic nepřijímal a že za nic neručí. Advokát, jehož kancelář by byla vedena na jeho vlastní účet, by takto odmítnouti zodpovědnost nemohl. Na základě těchto skutečností má kárná rada za prokázány kárný delikt vymezený v obžalovacím usnesení, a ano jest patrné, že obviněný na činnost svého koncipienta vůbec nedozíral, čímž byla stěžovateli způsobena značná majetková újma, ačkoliv advokát podle svých povinností musí na činnost kandidáta advokacie dozírat, a, poněvadž obviněný odepřel stěžovateli převzít zodpovědnost za činnost svého koncipienta, porušil tím povinnosti svého povolání, zároveň však poškodil i čest a vážnost advokátního stavu, vzbudiv i u kancelářského personálu, i u Dr. H-ého a najmě u manželů S-ových zdání, že advokacii mohou provozovati i osoby, které k tomu nemají kvalifikaci, jakou zákon žádá. Při rozhodnutí o trestu vzala kárná rada zřetel na dosavadní zachovalost obviněného, na jeho oční churavost, povšechné doznání, při tom však musela uvážit, že nejde snad o nahodilou nedbalost neb opomenutí, nýbrž že jednání obviněného jest přímo nehorázné, že jde o zanedbání základních povinností stavu advokátního, o *essentiale*, jež musí býti součástí charakteru každého advokáta a uznala proto jako přiměřený trest peněžitou pokutu 500 Kč.

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie zamítl v neveřejném zasedání — slyšev generálního pokurátora — odvolání obviněného z onoho kárného nálezu, vyhověl však odvolání obviněného z výroku o trestu, zrušil napadený nálezh ve výroku o trestu a věc vrátil kárné radě, by o trestu obviněného znovu rozhodla, mimo jiné z těchto

důvodů:

Po právní stránce byla povaha závadných jednání, obviněného posouzena správně a kárný soud odvolací souhlasí úplně s názory kárného nálezu o povaze oběžníků i o nesrovnalosti jejich obsahu a takového druhu obchodování se ctí a vážností stavu advokátního. Nález případně

rozlišuje takovou činnost od činnosti a prací náležejících do oboru působnosti advokáta a stačí v těchto směrech odkázati odvolatele k důvodům napadeného kárného nálezu, opřeným o skutková zjištění čerpaná z výpovědi svědků bratří H-ů, Josefa K-a a Františka P-a, a oceňujícím správně i právní význam plné moci K-a a P-a, jichž se obviněný dovolává. Bylo-li zjištěno, že koncipient obviněného Dr. P. sám hradil ve značné míře náklady kanceláře, najmě platy personálu, tiskopisy, papír a j., že věci některých klientů obstarával zcela samostatně a na svůj vlastní účet, že se obviněný zřikal zodpovědnosti a odmítal ručiti za tuto činnost svého koncipienta, plyne z těchto zjištěných skutečností logický závěr, že obviněný vědomě kryl svým jménem neoprávněné provozování advokacie koncipientem Dr. P-em, a v tomto jednání obviněného důvodně spatřuje napadený nález objektivní i subjektivní povahu přečinu porušení povinností povolání. Lichou jest námitka odvolatele, že se mu Dr. P. vydával za koncipienta substituce schopného, ano bylo jeho věcí jako advokáta a zaměstnavatele, by se hned při přijetí koncipienta o jeho způsobilosti přesvědčil a příslušné doklady o tom si dal předložiti. Bylo proto odvolání, pokud napadlo kárný nález ve výroku o vině, jako nedůvodné zamítnouti.

Pokud však odvolání, napadajíc výrok o trestu, vytýká, že dne 18. května 1931 při ústním líčení prohlášený trest pokuty 1000 Kč byl později nepřipustně změněn na 500 Kč — nelze mu upříti oprávnění. V protokole o ústním líčení ze dne 18. května 1931 jest vyhlášený kárný nález přesně zapsán, a z něho jest zřejmo, že obviněný byl odsouzen k trestu peněžité pokuty ve výši 1000 Kč. Na kraji protokolu jest však připsána poznámka, že se výše pokuty 1000 Kč opravuje na 500 Kč podle poradního protokolu ze dne 19. května 1931. Z toho plyne, že původně usnesený a při ústním líčení dne 18. května 1931 vyhlášený trest pokuty 1000 Kč byl druhého dne, 19. května 1931, novým usnesením změněn a snížen na 500 Kč. Kárný nález odsuzující, který jest podle § 38 kár. statutu pro advokáty prohlásiti, musí podle § 39 kár. statutu kromě přesného označení druhu přečinu obsahovati i výrok o kárném trestu a o náhradě útrat kárného řízení. Byl-li prohlášen kárný nález, jímž byl obviněnému uložen peněžitý trest 1000 Kč, nebylo přípustné výrok o trestu změnit novým usnesením následujícího dne; jeho změny mohlo býti podle zákona dosaženo jen úspěšným opravným prostředkem (§ 46 kár. statutu). Pokud nebyl trest původně kárnou radou vyměřený v opravném řízení zrušen a kárné radě uložen nový výrok o trestu, nebyla oprávněna sama od sebe trest změnit. Dodatečná změna výroku o trestu způsobila zmatečnost kárného nálezu ve výroku o trestu. Bylo proto v tomto směru odvolání vyhověti, napadený kárný nález ve výroku o trestu zrušiti a věc odkázati kárné radě k novému rozhodnutí. Odvolání ve směru tom není nepřipustné, jakkoli nový trest byl mírnější, než trest původně vyslovený, ano není vyloučeno, že nové rozhodnutí v otázce trestu povede k výsledku ještě příznivějšímu pro obviněného.
